

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “รูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืน” ซึ่งผู้วิจัยทำการศึกษาวิจัยในเขตแม่กลอง อัมพวา และบางคนที่ มีวัตถุประสงค์ 4 ประการคือ วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ศึกษาถึงรูปแบบการลงทุนที่ส่งผลให้เกิดการจัดการทางการเงินที่เหมาะสมของผู้ประกอบการธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงคราม วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ศึกษาถึงระดับความสำคัญของปัจจัยในการลงทุนของผู้ประกอบการธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงคราม วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ศึกษาว่ามีปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกรูปแบบการลงทุนของผู้ประกอบการธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงคราม วัตถุประสงค์ข้อที่ 4 สร้างรูปแบบการลงทุนที่เหมาะสมสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงคราม

สรุปข้อค้นพบตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ภายหลังจากการวิเคราะห์ข้อมูล เบื้องต้น ซึ่งผู้วิจัยได้รับข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของผู้บริหารสถานประกอบการที่พักในพื้นที่ที่ทำการวิจัยทั้ง 3 อำเภอในจังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 161 ผู้บริหารชายเป็นผู้ให้ข้อมูลน้อยกว่าผู้บริหารหญิง ในด้านอายุของผู้ตอบแบบสอบถามผู้บริหารส่วนใหญ่มีอายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป ผู้บริหารส่วนมากสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า และส่วนใหญ่มีสถานภาพที่สมรสแล้ว อาจกล่าวได้ว่าโดยภาพรวมผู้บริหารมีประสบการณ์ในธุรกิจมาช่วงหนึ่งและมีความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการลงทุนสำหรับธุรกิจที่พักในพื้นที่ที่ทำการวิจัย กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดต้องการลงทุนด้วยตนเอง สำหรับส่วนที่ต้องการร่วมทุนนั้น พบว่าต้องการร่วมทุนกับนักธุรกิจไทยด้วยกันเอง กรณีที่จะร่วมทุนนี้ผู้ประกอบการธุรกิจที่พักส่วนใหญ่ต้องการคงสภาพการเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่และมีอำนาจในการจัดการเหมือนเดิม จึงต้องการให้สัดส่วนการถือหุ้นเดิมต่อผู้มาร่วมทุนใหม่เป็น 90 : 10 หรือมากกว่าทั้งนี้กิจการที่พักส่วนใหญ่ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในบริเวณจังหวัดสมุทรสงครามจัดเป็นธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก มีพนักงานส่วนใหญ่น้อยกว่า 50 คน เงินทุนจดทะเบียนส่วนใหญ่จึงน้อยกว่า 5 ล้านบาท ทั้งนี้จึงส่งผลให้ประมาณร้อยละ 87 ของกลุ่มตัวอย่างมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าเดือนละ 1 แสนบาท และมีจำนวนสถานประกอบการที่พักราวร้อยละ 71 ไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากหน่วยงานของรัฐ ในด้านความมั่นคงและประสบการณ์ในการ

ทำธุรกิจนั้น โดยส่วนใหญ่มีประสบการณ์มายาวนานกว่า 3 ปี และเมื่อรวมกลุ่มที่มีประสบการณ์มากกว่า 5 ปีเข้าไปด้วยแล้วจะมีสัดส่วนรวมกันราวร้อยละ 61 ของตัวอย่างทั้งหมด ผลประกอบการในช่วงที่ผ่านมาตั้งแต่ปี 2549 ถึงปี 2552 พบว่าเกินกว่าร้อยละ 70 ที่มีผลกำไรแต่ไม่มาก กล่าวคือกำไรต่ำกว่าปีละ 1 ล้านบาท และมีกิจการที่ดำเนินงาน สำหรับปี 2552 ผู้ประกอบการที่พักส่วนใหญ่ราวร้อยละ 62 เห็นว่ามีอัตราการขยายตัวของ การประกอบการเพิ่มขึ้นบ้างแต่ยังไม่มากนัก ธุรกิจที่พักในบริเวณจังหวัดสมุทรสงครามเกือบทั้งหมดมีการใช้ทรัพยากรในพื้นที่เพราะมีความอุดมสมบูรณ์ และก็มีการใช้พนักงานในพื้นที่เป็นส่วนมาก เช่นเดียวกันด้วย

ในด้านปัจจัยความสำคัญในสินทรัพย์ที่ถือครอง ซึ่งมีองค์ประกอบ 6 ด้าน คือการมีความสัมพันธ์กับเครือข่ายในการประกอบธุรกิจ รูปแบบการดำเนินงานของกิจการ ประสบการณ์ที่มีในวงการธุรกิจ ขนาดของธุรกิจ ศักยภาพและขนาดของตลาด และศักยภาพของบุคลากร หนึ่งการมีเครือข่ายความสัมพันธ์นั้นจะต้องมีความรู้เรื่องราวเกี่ยวกับบริการและปรับตัวเข้ากันได้ ในพื้นที่เนื่องจากการมีต้นทุนทางสังคมร่วมกัน มีรูปแบบการดำเนินงานที่เข้ากันได้ ตลอดจนมีประสบการณ์ยาวนานพอสมควรในการมีข้อมูลในการตัดสินใจ อีกทั้งการที่มีขนาดของธุรกิจที่พอเหมาะที่จะมาร่วมมือกัน จะเป็นประโยชน์อย่างมาก เช่นเดียว กับการที่กิจการอยู่ในตลาดที่มีแนวโน้มการขยายตัวได้ในอนาคต และที่สำคัญอีกประการหนึ่ง ก็คือการมีบุคลากรของกิจการที่มีความรู้ความสามารถทั้งในงานบริการและงานบริหารด้วย ย่อมส่งผลต่อการที่จะตัดสินใจร่วมทุนกับผู้ที่มีความสนใจในกิจการต่อไป ทั้ง 6 องค์ประกอบนี้ล้วนมีความสำคัญในระดับมาก

ปัจจัยความสำคัญ ด้านสภาพภูมิศาสตร์ มีองค์ประกอบ 3 ด้าน ประกอบด้วยนโยบายรัฐบาล โครงสร้างพื้นฐาน และตลาดในพื้นที่ ซึ่งถ้ารัฐบาลใช้นโยบายการบริหารประเทศที่เหมาะสม มีเสถียรภาพทางการเมืองและเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจน ถูกจัดลำดับด้านความเสี่งงว่ามีความเสี่งงต่ำ และการที่รัฐบาลจัดให้มีระบบการสื่อสารที่สะดวกและทันสมัย ก็มีผลต่อความน่าสนใจในการร่วมทุน ทำให้ผู้ประกอบการ มีการกำหนดนโยบายและเลือกใช้กลยุทธ์ให้เหมาะสมกับช่วงเวลาและเหมาะสมต่อทำเลที่จะเข้าไปทำการลงทุน ได้ จะก่อให้เกิดการร่วมทุนได้มากขึ้น ทั้ง 3 องค์ประกอบนี้ล้วนมีความสำคัญในระดับมาก

ปัจจัยความสำคัญ ด้านการบริหารงานภายในกิจการ มีองค์ประกอบ 5 ด้าน คือ แนวคิดทางนวัตกรรม ความเสี่งงทางการเงิน การเข้าถึงเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้นวัตกรรม การให้ความสำคัญกับลูกค้า และด้านกระบวนการ ทำงาน ทั้งนี้เพราะสภาพทางธุรกิจและการแข่งขันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วมาก ดังนั้นการพัฒนาให้เกิดสินค้าและบริการใหม่ที่แตกต่าง

ไปจากเดิมบ้าง โดยเน้นความสำคัญที่ลูกค้าของกิจการเป็นหลัก จะนำมาซึ่งความสำเร็จให้กับกิจการได้ ส่วนในด้านการจัดการทางการเงินก็ต้องมีการจัดให้ มีการดูแลความเสี่ยงให้สามารถควบคุมได้จะเป็น นโยบายดีมากในโลกยุคไร้พรมแดน ประกอบกับการ มีความสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีและประยุกต์ใช้กับองค์กรได้อย่างเหมาะสม มีกระบวนการทำงานที่คล่องตัวจนเกิดการให้บริการ อย่างดีและตรงตามความต้องการของลูกค้า ก้าวที่มาพัก เหล่านี้ ย่อมส่งผลให้เกิดการตัดสินใจร่วมทุน ทั้ง 5 องค์กรประกอบนี้ล้วนมีความสำคัญในระดับมาก

สำหรับสรุปข้อค้นพบตามวัตถุประสงค์ข้อ 3 ที่ต้องการศึกษาปัจจัยที่ผู้ประกอบการที่พักในจังหวัดสมุทรสงคราม ใช้ตัดสินใจเลือกรูปแบบการลงทุน ในสมการการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกส์ เนื่องจากมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจนั้น ผู้วิจัยได้ค้นพบว่า มีเพียง 1 ตัวแปรเท่านั้นที่สามารถพยากรณ์โอกาสการร่วมทุนได้คือ ปัจจัยด้านรูปแบบการดำเนินงานของกิจการ

ในส่วนของข้อค้นพบตามวัตถุประสงค์ข้อ 1 ที่จะศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกรูปแบบการลงทุนว่าจะลงทุนเองทั้งหมดหรือจะร่วมทุน ของผู้ประกอบการธุรกิจที่พักในพื้นที่ 4 อำเภอนี้ด้วยวิธีไคสแควร์ ดังสมมติฐานทั้ง 3 สมมติฐานต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 H_0 : รูปแบบการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์ กับที่ตั้งของสถานประกอบการที่พัก

H_1 : รูปแบบการลงทุนมีความสัมพันธ์กับที่ตั้งของสถานประกอบการที่พัก

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กับที่ตั้งของสถานประกอบการที่พัก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กิจการที่พักส่วนใหญ่จะลงทุนเองทั้งหมดส่วนใหญ่

สมมติฐานที่ 2 H_0 : รูปแบบการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์ กับประเภทของสถานประกอบการที่พัก

H_1 : รูปแบบการลงทุนมีความสัมพันธ์ กับประเภทของสถานประกอบการที่พัก

ผลการวิจัยพบว่าพบว่ารูปแบบการลงทุนไม่ขึ้นอยู่กับประเภทของสถานประกอบการที่พัก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กิจการที่พักส่วนใหญ่จะลงทุนเองทั้งหมด

สมมติฐานที่ 3 H_0 : รูปแบบการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะการดำเนินธุรกิจของสถานประกอบการที่พัก

H_1 : รูปแบบการลงทุนมีความสัมพันธ์กับลักษณะการดำเนินธุรกิจของสถานประกอบการที่พัก

ผลการวิจัยพบว่าพบว่า รูปแบบการลงทุน ไม่มีความสัมพันธ์ กับลักษณะการดำเนินธุรกิจของสถานประกอบการที่ พักอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้กิจการที่ พักส่วนใหญ่ จะลงทุนเองทั้งหมด

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องรูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืน เมื่อนำข้อมูลที่ได้จากการ เก็บรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้บริหารกิจการที่พัก ในพื้นที่จำนวน 161 คนมาทำการวิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐาน พบว่า ผู้บริหารชายเป็นผู้ให้ข้อมูลน้อยกว่าผู้บริหารหญิง ในด้านอายุของผู้ตอบแบบสอบถามผู้บริหารส่วนใหญ่มีอายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป ผู้บริหารส่วนมากสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า และส่วนใหญ่มีสถานภาพที่สมรสแล้ว อาจกล่าวได้ว่าโดยภาพรวมผู้บริหารมีประสบการณ์ในธุรกิจมาช่วงเวลาหนึ่งและมีความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการลงทุนสำหรับธุรกิจที่พักในพื้นที่ 3 อำเภอที่ทำการวิจัย กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดต้องการลงทุนด้วยตนเอง สำหรับส่วนที่ต้องการร่วมทุนนั้น พบว่าต้องการร่วมทุนกับนักธุรกิจไทยด้วยกันเอง กรณีที่จะร่วมทุนนี้ผู้ประกอบการธุรกิจที่พักส่วนใหญ่ต้องการคงสภาพการเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่และมีอำนาจในการจัดการเหมือนเดิม จึงต้องการให้สัดส่วนการถือหุ้นเดิมต่อผู้มาร่วมทุนใหม่เป็น 90 : 10 หรือมากกว่า ทั้งนี้กิจการที่พักส่วนใหญ่ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในบริเวณจังหวัดสมุทรสงครามจัดเป็นธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก มีพนักงานส่วนใหญ่ น้อยกว่า 50 คน เงินทุนจดทะเบียนส่วนใหญ่จึงน้อยกว่า 5 ล้านบาท ทั้งนี้จึงส่งผลให้ประมาณร้อยละ 87 ของกลุ่มตัวอย่างมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าเดือนละ 1 แสนบาท และมีจำนวนสถานประกอบการที่พักราวร้อยละ 71 ไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากหน่วยงานของรัฐ ในด้านความมั่นคงและประสบการณ์ในการทำธุรกิจนั้น โดยส่วนใหญ่มีประสบการณ์มายาวนานกว่า 3 ปี และเมื่อรวมกลุ่มที่มีประสบการณ์มากกว่า 5 ปีเข้าไปด้วยแล้วจะมีสัดส่วนรวมกันราวร้อยละ 61 ของตัวอย่างทั้งหมด ผลประกอบการในช่วงที่ผ่านมาตั้งแต่ปี 2549 ถึงปี 2552 พบว่าเกินกว่าร้อยละ 70 ที่มีผลกำไรแต่ไม่มาก กล่าวคือกำไรต่ำกว่าปีละ 1 ล้านบาท และมีกิจการที่ดำเนินงาน สำหรับปี 2552 ผู้ประกอบการที่พักส่วนใหญ่ราวร้อยละ 62 เห็นว่ามีอัตราการขยายตัวของการประกอบการเพิ่มขึ้นบ้างแต่ยังไม่มากนัก ธุรกิจที่พักในบริเวณ จังหวัดสมุทรสงครามเกือบทั้งหมดมีการใช้ทรัพยากรในพื้นที่เพราะมีความอุดมสมบูรณ์ และก็มีการใช้พนักงานในพื้นที่เป็นส่วนมากเช่นเดียวกันด้วย

สำหรับในการวิจัยเชิงปริมาณตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่าประกอบด้วยปัจจัย 3 ด้านที่มีระดับความสำคัญในระดับมาก ส่งผลให้มีอิทธิพลต่อการเลือกรูปแบบการลงทุน ได้แก่ ปัจจัยความสำคัญในสินทรัพย์ที่ถือครองอันมีองค์ประกอบคือ การมีความสัมพันธ์กับเครือข่ายในการประกอบธุรกิจ รูปแบบการดำเนินงานของกิจการ ประสบการณ์ที่มีในวงการธุรกิจ ขนาดของธุรกิจ ศักยภาพและขนาดของตลาด และศักยภาพของบุคลากร ซึ่งการมีเครือข่ายความสัมพันธ์นั้นจะต้องมีความรู้เรื่องราวเกี่ยวกับบริการและปรับตัวเข้ากันได้ในพื้นที่เนื่องจากการมีต้นทุนทางสังคมร่วมกันสอดคล้องกับงานวิจัยของ Johanson & Vahlne (2006) เรื่อง Commitment and Opportunity Development in the Internationalization Process ที่กล่าวว่า การมีเครือข่ายความสัมพันธ์จำเป็นต้องมีความเข้าใจโดยรวมไม่ใช่เข้าใจกันเพียงบางด้าน ส่วนการมีรูปแบบการดำเนินงานที่เข้ากันได้ เข้าใจกันและเกิดการช่วยเหลือกัน นั้น มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Hennart & Larimo (1998) เรื่อง The impact of culture on the strategy of multinational enterprise ที่กล่าวว่ารูปแบบการดำเนินงานที่เข้ากันได้ต้องพิจารณาทั้งที่เป็นปัจจัยภายในและที่เป็นปัจจัยภายนอก ตลอดจนการมีประสบการณ์ยาวนานพอสมควรทำให้เกิด การมีข้อมูลสะสมอยู่เพื่อในการตัดสินใจ มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Oviatt & McDougall (2005) เรื่อง Defining International Entrepreneurship and Modeling the Speed of Internationalization ที่กล่าวว่า การมีประสบการณ์ที่ยาวนานในธุรกิจ จะเป็นประโยชน์ในการมีคลังข้อมูลเพื่อการตัดสินใจและจะส่งผลให้กิจการมีขนาดที่ใหญ่ขึ้น อีกทั้งการที่มีขนาดของธุรกิจที่พอเหมาะที่จะมาร่วมมือกันของแต่ละฝ่าย ก็จะเป็นประโยชน์อย่างมาก ต่อกัน มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Randøy, T., Dibrell, C. & Craig, J. (2008) เรื่อง How and why Norwegian MNC commit resources abroad : Beyond of entry mode ที่กล่าวว่าขนาดธุรกิจที่เหมาะสมระหว่างกันนั้น แม้เป็นธุรกิจขนาดเล็กแต่มีการประยุกต์และปรับปรุงการทำงานก็สามารถแข่งขันและอยู่รอดได้ในด้านการที่กิจการอยู่ในตลาดที่มี ศักยภาพทำให้มีแนวโน้มการขยายตัวได้ต่อไป ในอนาคต ก็มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Weber (2008) เรื่อง A Sociology of the Demonic ? ที่กล่าวว่าตลาดที่มีศักยภาพจะมีต้นทุนการดำเนินงานด้านการขนส่งเหมาะสม และค่าแรงงานก็ไม่สูงมากเกินไป และที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือมีบุคลากรของกิจการที่มีความรู้ความสามารถในงานบริการและงานบริหารด้วย นั้น ย่อมส่งผล ต่อการที่จะ ประสบความสำเร็จ มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Fazekas (2008) เรื่อง Effects on Foreign Direct Investment on The Performance of Local Labour Markets – The Case of Hungary ที่กล่าวว่าพนักงานของกิจการที่มีศักยภาพในการทำงานที่ยังไม่จบการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย เมื่อมีโอกาสในการได้

ศึกษาต่อจะมีส่วนทำให้ความสามารถในการทำงานสูงขึ้นและกิจการก็จะมีความสามารถมากไปด้วย ทั้ง 6 องค์ประกอบนี้จากการวิจัยล้วนมีความสำคัญในระดับมาก

สำหรับปัจจัยความสำคัญ ด้านสภาพภูมิศาสตร์ที่มีอิทธิพลต่อการเลือกรูปแบบการลงทุนอันมีองค์ประกอบคือ นโยบายรัฐบาล โครงสร้างพื้นฐาน และตลาดในพื้นที่ ซึ่งการที่รัฐบาลใช้นโยบายการบริหารประเทศที่เหมาะสม มีเสถียรภาพทางการเมืองและเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจนถูกจัดลำดับด้านความเสี่ยงว่ามีความเสี่ยงต่ำ จะเป็นการสนับสนุนส่งเสริมการลงทุนในทุกรูปแบบสอดคล้องกับงานวิจัยของ Johnson (2002) เรื่อง *Locational Strategies of International Hotel Corporations in Eastern Central Europe* ที่กล่าวว่า การที่รัฐบาลมีนโยบายการลดความเสี่ยงของผู้ประกอบการในการใช้ทรัพยากร และการส่งผลตอบแทนคืนบริษัทที่มาลงทุน การรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนให้มีเสถียรภาพ ลดความเสี่ยงจากทำเลที่ตั้งของประเทศใกล้เคียงที่เริ่มเหมาะสมกว่าเหล่านี้จะช่วยสนับสนุนการลงทุนได้ดี ในด้านโครงสร้างพื้นฐานนั้นการที่รัฐบาลจัดให้มีระบบสาธารณูปโภค ตลอดจนระบบการสื่อสารที่สะดวกและทันสมัยก็มีผลต่อความน่าสนใจในการร่วมทุน ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Ghatak & Halicioglu (2006) เรื่อง *Foreign Direct Investment and Economic Growth : Some Evidence from across the World* ที่กล่าวว่า ประเด็นในการจัดการระบบขนส่งที่ไม่ดีคือการที่มีความยุ่งยากซับซ้อน ในกฎระเบียบ วัฒนธรรมการบริหารงานของรัฐบาล การไม่ฝึกอบรมผู้ให้บริการ และค่าใช้จ่ายในการขนส่งที่สูงมากเกินไป ในด้านตลาดในพื้นที่ นั้น การที่จะเอื้อให้ผู้ประกอบการ มีแผน การกำหนดนโยบายและเลือกใช้กลยุทธ์ให้เหมาะสมกับช่วงเวลา สถานการณ์และเหมาะสมต่อทำเลที่จะเข้าไปทำการลงทุนได้มากเท่าใด ก็จะมีส่วนช่วยให้เกิดการร่วมทุนได้สะดวกมากขึ้นเป็นเงาตามตัว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Chaundy (2002) เรื่อง *Foreign Direct Investment in Atlantic Canada* ที่กล่าวว่า การที่ผู้ประกอบการมีนโยบายการบริหารงานที่มีการใช้ข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน มีความน่าเชื่อถือ สามารถเรียกใช้ข้อมูลได้ในเวลาที่ต้องการจะเป็นการเอื้อให้เกิดการร่วมทุนที่เหมาะสม ทั้ง 3 องค์ประกอบนี้ล้วนมีความสำคัญในระดับมาก

ส่วนปัจจัยความสำคัญ ในการบริหารงานภายในกิจการ ที่มีอิทธิพลต่อการเลือกรูปแบบการลงทุนอันมีองค์ประกอบคือ แนวคิดทางนวัตกรรม ความเสี่ยงทางการเงิน การเข้าถึงเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้นวัตกรรม การให้ความสำคัญกับลูกค้า และด้านกระบวนการทำงานนั้น เนื่องจากสภาพทางธุรกิจและการแข่งขันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วมาก ดังนั้นการพัฒนาให้เกิดสินค้าและบริการใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิมบ้าง โดยเน้นไปที่ความต้องการของ

ลูกค้าเป็นหลักที่เรียกว่าการใช้แนวคิดทางนวัตกรรม จะนำมาซึ่งความสำเร็จให้กับกิจการได้ โดยมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Berthon et al.(2004) เรื่อง Innovation or customer orientation ? An empirical investigation ที่กล่าวว่าความคิดและพัฒนาสินค้าและบริการให้ดีขึ้น จากเดิมแม้จะไม่มากนักแต่นำมาซึ่งการบรรลุเป้าหมายกับธุรกิจได้ ในการจัดการทางการเงินให้มีการดูแลความเสี่ยงให้อยู่ในวิสัยที่สามารถควบคุมได้จะเป็นประโยชน์มากในโลกยุคไร้พรมแดน ที่ความเสี่ยงทางการเงินมีอยู่สูงมาก มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Chow & Kim (2004) เรื่อง The Empirical Relationship Between Exchange Rates and Interest Rates in Post – Crisis Asia ที่กล่าวว่า การที่อัตราแลกเปลี่ยนระหว่างสกุลเงินมีเสถียรภาพและมีความยืดหยุ่น จะลดความเสี่ยงลงได้แม้ไม่ใช่ทั้งหมด เพราะยังมีความเสี่ยงเรื่องอัตราดอกเบี้ยอยู่อีกก็ตาม ประกอบกับการที่กิจการใดมีความสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีและประยุกต์ใช้กับองค์กรได้อย่างเหมาะสม ก็จะเป็นประโยชน์หรือข้อได้เปรียบของกิจการแห่งนั้น มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Mattoo , Olarreaga & Saggi (2004) เรื่อง Mode of Foreign Entry, Technology Transfer, and Foreign Direct Investment Policy ที่กล่าวว่าผู้ประกอบการที่ลงทุนส่วนใหญ่โดยเฉพาะการลงทุนระหว่างประเทศ จะให้ความสำคัญในเรื่องเทคโนโลยีและเครื่องมืออุปกรณ์ใหม่ ๆ ที่ทันสมัย และการมีกระบวนการทำงานที่คล่องตัวจนเกิดการให้บริการอย่างดีและตรงตามความต้องการของลูกค้า ที่มาพักจะเป็นการส่งผลในทางบวกกับกิจการแห่งนั้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Brouther K.D. & Nakos (2004) เรื่อง SME entry mode choice and performance : A transaction cost perspective ที่กล่าวว่ากระบวนการทำงานที่คล่องตัวนั้น กิจการต้องเข้าถึงทรัพยากรได้ง่าย และมีต้นทุนการผลิต ต้นทุนค่าแรงงาน ต้นทุนค่าขนส่ง และต้นทุนทางการเงินที่ เหมาะสม และย่อมจะส่งผลให้เกิดการตัดสินใจร่วมทุน ทั้ง 5 องค์ประกอบนี้ล้วนมีความสำคัญในระดับมาก

สำหรับวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ที่ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกรูปแบบการลงทุนนั้น กล่าวได้ว่าเมื่อผู้วิจัยใช้สมการการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกทวิ จึงได้ค้นพบว่ามีเพียง 1 ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์โอกาสการร่วมทุนได้ คือ ปัจจัยด้านรูปแบบการดำเนินงานของกิจการ มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Dunning (2000) เรื่อง The Eclectic Paradigm as an Envelope for Economics and Business Theories of MNE Activity ที่กล่าวว่าการศึกษาโอกาสการลงทุนตลอดจนการเลือกรูปแบบการลงทุนนั้น จะมีปัจจัยในการวิเคราะห์พิจารณาคือปัจจัยด้านการเป็นเจ้าของสินทรัพย์ ปัจจัยด้านทำเลที่ตั้ง และปัจจัยด้านการบริหารงานภายในกิจการ

ในส่วนวัตถุประสงค์อีกประการหนึ่ง ที่ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกรูปแบบการลงทุนว่าจะลงทุนเองทั้งหมดหรือจะร่วมทุน ของผู้ ประกอบการธุรกิจที่พัวพันในพื้นที่

จังหวัดสมุทรสงคราม นี้ด้วยวิธีโคสแควร์นั้น ตามสมมติฐานที่ 1 รูปแบบการลงทุน ไม่มีความสัมพันธ์กับที่ตั้งของสถานประกอบการที่ปัก โดยกิจการที่ปักเกือบทั้งหมดต้องการลงทุนเอง กรณีสมมติฐานที่ 2 ที่รูปแบบการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กับประเภทของสถานประกอบการที่ปัก โดยกิจการที่ปักเกือบทั้งหมดต้องการลงทุนเอง กรณีสมมติฐานที่ 3 ที่รูปแบบการลงทุน ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะการดำเนินธุรกิจของสถานประกอบการที่ปัก โดยกิจการที่ปักเกือบทั้งหมดต้องการลงทุนเอง กล่าวได้ว่าในทุกมิติกิจการที่ปักในจังหวัดสมุทรสงครามต้องการการลงทุนเอง ไม่มีความประสงค์จะร่วมทุน

ในด้านการวิจัยในเชิงคุณภาพที่ผู้วิจัยได้ทำขึ้นด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้บริหารกิจการที่ปัก 7 ราย ด้วยคำถามที่เตรียมไว้เป็นแนวทางจำนวน 5 ข้อนั้น ซึ่งเป็นการทำก่อนการทำการวิเคราะห์ผลการวิจัยในเชิงปริมาณ ทำให้พบว่าประเด็นส่วนใหญ่ที่ได้รับคำตอบมีความใกล้เคียงกันมากและมีความสอดคล้องกับผลที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ กล่าวได้ว่าในทุกมิติกิจการที่ปักในจังหวัดสมุทรสงครามต้องการการลงทุนเอง ไม่มีความประสงค์จะร่วมทุน อันเป็นอัตลักษณ์ของคนสมุทรสงครามที่มีค วามเป็นตัวของตัวเอง ต้องการทำการกิจการอย่างระมัดระวัง มีความรอบคอบ มีความจริงใจในการเผยแพร่วัฒนธรรมท้องถิ่น ไม่เน้นกำไรจนลืมความเป็นเครือญาติพี่น้องของคนด้วยกัน สอดคล้องกับ ทัศนคติวัฒนธรรมและบุคลิกภาพ และ ทัศนคติในเชิงวิวัฒนาการ โดยผู้วิจัยจัดสิ่งที่ผู้บริหารให้แนวความคิดเห็นที่มีอิทธิพลต่อการร่วมทุนทั้งจากปัจจัยภายนอกกิจการและปัจจัยจากภายใน กิจการเองได้เป็น 4 ด้าน คือด้านที่ 1 การให้ความสำคัญในสินทรัพย์ที่กิจการทำการถือครองอยู่ ประกอบด้วยการที่กิจการมีความสัมพันธ์กับเครือข่ายในการประกอบธุรกิจ ที่ปักทั้งทางตรงและทางอ้อม เกิดการมีพันธมิตรในทางธุรกิจในการช่วยเหลือกัน มีรูปแบบการดำเนินงานของกิจการที่เหมาะสมสอดคล้องกับทรัพยากรที่มีอยู่ของกิจการ ทั้งนี้ การประสบการณ์ ในวงการธุรกิจ จัดว่ามีส่วนช่วยให้กิจการมีแรงคิดจากเหตุการณ์ที่ผ่านมาอันจะนำมาสู่แนวทางการ ปรับใช้กับการเผชิญสิ่งที่มีผลอยู่ในปัจจุบัน รวมไปถึง ขนาดของธุรกิจ ที่เหมาะสมกับเงินทุน ทรัพยากรที่มีและจำนวนบุคลากร ซึ่งการที่กิจการยังมีศักยภาพในธุรกิจ มีศักยภาพของบุคลากร ทั้งในระดับบริหารและระดับปฏิบัติ จะส่งผลให้กิจการได้รับประโยชน์เมื่อตลาดที่ปักในพื้นที่ที่วิจัยยังมีการเติบโตไปได้อีก ในอนาคต ด้านที่ 2 การให้ความสำคัญ ด้านสภาพภูมิศาสตร์ หรือทำเลที่ตั้ง ซึ่งจะประกอบด้วยนโยบายรัฐบาล ที่ให้การสนับสนุนด้านการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมบริการ แต่ก็ยังมีที่ปรับปรุงด้วยเช่นกัน อาทิ การช่วยเหลือด้วยมาตรการกฎหมายทางการเงินและภาษีต่อผู้ประกอบการ มีการจัดโครงสร้างพื้นฐานให้เกิดความสะดวก และตลาดในพื้นที่ ที่ยังมีผลในทางลบอยู่จากการหดตัวของการท่องเที่ยวอันเนื่องจาก

เสถียรภาพทางการเมืองและความมั่นคงของรัฐบาล ด้านที่ 3 การให้ความสำคัญได้ด้านการบริหารงานภายในกิจการ จะประกอบด้วยแนวคิดทางนวัตกรรมที่ผู้บริหารต้องมีแนวคิดใหม่ ๆ ในการปรับปรุง ประยุกต์กิจการให้ มีบริการใหม่ ๆ ที่มีความทันสมัยเข้าได้กับ ความต้องการของลูกค้าและทัดเทียมให้สามารถแข่งขันได้ โดยที่ต้องให้ความสำคัญในการบริหารจัดการกับ ความเสี่ยงทางการเงิน ทั้งด้านจำนวนเงิน ต้นทุนของเงิน และแหล่งในการได้มาของเงินทุนนั้น นอกจากนี้กิจการต้องมีการปรับตัวอยู่เสมอให้สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีและ ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีหรือนวัตกรรมใหม่ ๆ ให้ได้ เช่นการรับชำระค่าบริการที่ไม่ใช่เพียงเงินสดเท่านั้น หรือการรับจองผ่านระบบอินเตอร์เน็ต เพื่อเป็นการเน้น ความสำคัญกับลูกค้า หรือแขกที่เข้าพัก ทั้งในด้านการบริการที่สะดวกสบาย ภูมิใจ และมีความปลอดภัย รวมไปถึง ด้านกระบวนการทำงานที่มีการใช้ทรัพยากรคนซึ่งมีความสำคัญมากในงานด้านบริการ ผสมผสานร่วมไปกับการใช้เทคโนโลยี อันจะส่งผลให้เกิดการบริหารงานอ อย่างมีประสิทธิภาพ มีความประหยัดและลดต้นทุนในบางด้านลงไปได้ ส่วนในด้านสุดท้ายคือด้านที่ 4 ลักษณะของกิจการ ประกอบด้วยตำแหน่งที่ตั้งของกิจการที่พร้อมด้วยปัจจัยโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอื่น ๆ กล่าวได้ว่า ปัจจัยภายนอกคือความพร้อมทั้งสาธารณูปโภคพื้นฐาน และอุดมด้วยทรัพยากรธรรมชาติทางการท่องเที่ยว และได้ประโยชน์จากนโยบายการบริหารจัดการจากหน่วยงานของรัฐอย่างจริงจัง ซึ่งทั้ง 3 อำเภอที่เป็นที่พื้นที่ทำการวิจัยจัดได้ว่ามีความพร้อมในระดับดี และมีปัจจัยภายในที่มีระบบ การจัดการกับลูกค้าอย่างดีจนลูกค้าเกิดความ รักดีกับกิจการ เนื่องจาก ผู้บริหารที่มีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์ ตลอดจนมีเครือข่ายในวงการธุรกิจ มีขนาดธุรกิจที่เหมาะสม มีแนวคิดในการเสนอบริการใหม่ ๆ และรู้จักใช้เทคโนโลยีผสมผสานกับการทำงานของคนได้อย่างลงตัว จะเป็นสิ่งที่มีผลต่อความสำเร็จของกิจการอย่าง ยั่งยืน ในกรณีบางกิจการที่มีความต้องการสภาพคล่องในช่วงเวลาสั้น ๆ ก็ใช้เครือข่ายทางสังคมคือเครือข่าย หรือเพื่อนฝูงในการหยิบยืมระหว่างกันซึ่งผู้วิจัยถือได้ว่าเป็นการสร้างรูปแบบการจัดการทางการเงินแบบสมูทสงคราม

ข้อเสนอแนะ

จากการทำวิจัยรูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืนนั้น ผู้วิจัยขอเสนอแนะใน 3 ประเด็น ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ จากงานวิจัยทำให้พบว่าปัจจัยนโยบายรัฐบาล โครงสร้างพื้นฐาน และตลาดในพื้นที่ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการเลือกรูปแบบการลงทุน ดังนั้นในสถานการณ์ปัจจุบันในปี 2553 ที่ประเทศไทยเกิดปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองอย่างรุนแรง

มากอย่างไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนจนเกิดเป็นการจลาจลและวินาศกรรม ส่งผลเสียต่อภาพรวมทางเศรษฐกิจของประเทศไม่น้อยกว่าแสนล้านบาท กระทบอย่างยิ่งต่อภาคบริการโดยเฉพาะธุรกิจท่องเที่ยวและที่พัก และรัฐบาลก็ได้มีมาตรการออกมาเยียวยาผู้ประกอบการธุรกิจตลอดจนลูกจ้างพนักงานของธุรกิจที่ได้รับผลกระทบที่อยู่ในพื้นที่การชุมนุมในเขตใจกลางเศรษฐกิจของกรุงเทพมหานคร และเมืองสำคัญทางการท่องเที่ยวทั่วประเทศ นับได้ว่าเป็นปรากฏการณ์ที่สอดคล้องกับผลการวิจัยอย่างแท้จริง และน่าเชื่อได้ว่าจะมีผลกระทบต่อเนื่องถึงความเชื่อมั่นต่อการบริโภค การจับจ่ายใช้สอยของคนไทยและนักท่องเที่ยวต่างชาติที่จะเดินทางเข้าสู่ประเทศไทยไปอีกระยะหนึ่ง ในกรณีของธุรกิจที่พักและธุรกิจต่อเนื่องกับการท่องเที่ยว นั้น จะเกิดปัญหาสภาพคล่องทางการเงินอย่างแน่นอน แนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าวของธุรกิจกลุ่มนี้เชื่อว่าสามารถนำผลการศึกษาวินิจฉัยที่เกิดจากการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการเงินการลงทุนมาใช้ประโยชน์ได้ในหลายประการอาทิเช่น

1. รัฐบาลจัดให้มีนโยบายด้านการเงินในการฟื้นฟูสภาพคล่องด้วยการออกมาตรการช่วยเหลือผ่านระบบธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงิน ด้วยการให้ธนาคารของรัฐให้เงินกู้อัตราดอกเบี้ยต่ำ และมีระยะเวลาการปลอดการชำระเงินต้นในช่วงเริ่มต้น ดังที่รัฐบาลได้ดำเนินการในชื่อโครงการ “ยิ้ม สู้ กู้ สร้างอาชีพ”

2. รัฐบาลต้องมีนโยบายในการให้สิทธิพิเศษทางด้านภาษีแก่ธุรกิจหรือผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์จลาจลในช่วงเวลาหนึ่ง และต้องให้สิทธิประโยชน์ด้านภาษีในด้านการลงทุนหรือการร่วมลงทุนของผู้ที่จะมาช่วยเหลือกิจการที่ได้รับผลกระทบดังกล่าว

3. มีการให้ความช่วยเหลือในทางวิชาการและการจัดให้มีการพบกันของ คู่เจรจาทางการค้าและการร่วมทุนของธุรกิจที่พักและธุรกิจเกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยว ซึ่งจะเป็นการช่วยให้การฟื้นฟูเศรษฐกิจเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

4. จัดให้มีการปรับปรุงฟื้นฟูระบบโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งรวมไปถึงระบบรักษาความปลอดภัยในสถานที่ท่องเที่ยวและที่พักอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ ในอันที่จะเป็นการป้องปรามเหตุการณ์ร้ายที่จะกระทบต่อการทำธุรกิจที่พักในทุกพื้นที่ โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีศักยภาพในด้านตลาดการท่องเที่ยวและที่พัก

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย เป็นสิ่งที่สืบเนื่องมาจากด้านวิชาการประกอบด้วย

1. หน่วยงานทางด้าน การวางแผนการเติบโตทางเศรษฐกิจ และภาคการเงิน ของประเทศ ที่เล็งเห็นความสำคัญของธุรกิจท่องเที่ยวและที่พัก ที่นับเป็นธุรกิจ สำคัญสามารถนำมาซึ่งเงินตราต่างประเทศเข้ามาสู่ประเทศไทย ด้วยความเต็มใจ ขณะเดียวกันก็เป็นการกระจายงาน

และกระจายเงินเข้าสู่ธุรกิจ จบบริการ ซึ่งมีผู้เกี่ยวข้องจำนวนมาก จึงควรมีมาตรการที่จะสนับสนุน ส่งเสริม และให้การช่วยเหลือ ด้านโครงสร้างเงินทุนของผู้ประกอบการธุรกิจที่พักให้มีสภาพคล่อง ในการทำธุรกิจ หรือขยายธุรกิจเมื่อมีโอกาส ซึ่งจากงานวิจัยชิ้นนี้พบว่ากิจการจำนวน 115 แห่ง ไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน หรือไม่รู้ว่ามีการส่งเสริมการลงทุนในสิ่งที่ธุรกิจที่พักเกี่ยวข้อง ส่วน กิจการอีก 46 แห่งที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนก็มีความเห็นว่ายังได้รับการส่งเสริมที่น้อยและ ยัง มีความต้องการการสนับสนุนส่งเสริมในด้านอื่นอีก

2. นอกจากด้านโครงสร้างเงินทุนแล้ว ควรมีหน่วยงานของรัฐที่เป็นเจ้าภาพในด้านการ ให้ความรู้ทางวิชาการสมัยใหม่ การตลาดใหม่ ๆ และการจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานและสิ่ง อำนวยความสะดวกให้กับทุกแหล่งท่องเที่ยว มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งจะทำให้ธุรกิจที่พัก ได้รับประโยชน์อันมหาศาล เกิดการพัฒนา และเป็นการยกระดับ ธุรกิจที่พักของไทยให้มีชื่อเสียง ขจรขยายไปยังนานาประเทศ เช่นเดียวกับที่เคยเป็นมาในอดีตของโรงแรมขนาดใหญ่ หลายแห่งใน กรุงเทพมหานคร

ข้อเสนอแนะในอนาคต ประเด็นที่ได้จากงานวิจัยชิ้นนี้ เป็นการแสดงถึงสิ่งที่สำคัญ ในการตัดสินใจของผู้ประกอบการธุรกิจที่พัก ที่มีความเป็นอิสระ เป็นตัวของตัวเองสูงมาก ก็เป็น ประเด็นที่น่าสนใจทำวิจัยต่อไปว่าเพราะเหตุใด จังหวัดที่มีความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ หรือมี ความเกี่ยวข้องกับบุคคลสำคัญในทางประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวกับการกู้เอกราช จึงเลือกทำธุรกิจด้วย ตนเอง ไม่สนใจการร่วมทุน นอกจากนี้ควรมีการทำวิจัยด้วยวิธีวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้การ วิเคราะห์ด้วยสถิติขั้นสูงเพื่อการสร้างรูปแบบปัจจัยในการแก้ปัญหาทางการเงินของธุรกิจที่พักใน ประเทศไทยโดยประยุกต์ในพื้นที่ที่มีความน่าสนใจและเป็นพื้นที่ที่มีการเติบโตทางเศรษฐกิจด้าน การท่องเที่ยวแต่กลับมีปัญหาโครงสร้างทางการเงินเช่นจังหวัดเชียงใหม่ และควรทำการวิจัยเชิง คุณภาพ เพื่อทำการศึกษาลึกซึ้งขึ้น ทั้งนี้โดยอาศัยตัวแปรที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นมาจากงานชิ้นนี้ เพื่อเป็นการยืนยันถึงข้อค้นพบในพื้นที่ที่ทำการศึกษาไปแล้วกับพื้นที่ที่ส ใจศึกษาใหม่ และเป็น การสร้างความมั่นใจในงานวิจัยเชิงปริมาณที่ทำอยู่ด้วย ซึ่งในที่สุดจะทำให้ได้ข้อสรุปของงานวิจัย ของพื้นที่ใหม่ ซึ่งอาจได้แนวคิดที่แตกต่างออกไป หรือแนวคิดที่ต่อยอดจากแนวคิดเดิม